

1-La religiositat jueva en el temps de Jesús

Els jueus no separen religió de política. La religió els dona identitat com a poble.

Idea de Déu:

- Era únic, etern i creador de tot.
- Era absolut pur
- Just i totpoderós
- Era misericordiós (al costat dels més pobres)

Quina manera tenien de relacionar-se amb Déu:

–Llei (Torà): complir la llei, si no es compleix és un pecat.

Anar a la sinagoga per escoltar les escriptures.

Pagar uns impostos religiosos.

Pregar tres vegades al dia.

Descansar els dissabtes.

Peragrinar a Jerusalem una vegada a l'any.

Celebrar les festes religioses.

Dejuni.

Donar almoïna.

No podien tractar amb gent impura.

Donar culte al temple

–Culte al temple:

El temple és signe de la presència de Déu.

El temple és un lloc per trobar-se amb Déu, per tant només ente els jueus.

Els caps religiosos s'aprofiten del seu poder religiosos.

Cada dia oferien un sacrifici al temple per l'emperador romà (això volia dir que Roma volia que li donguessin culte).

El culte de Déu consistia en pregàries

sacrificis d'animals

donatius

El temple és una font d'ingresos important a Jerusalem pels impostos

comerç

El màxim òrgan religiós d'Israel s'anomena Sanedrí, estava format per saduceus i alguns fariseus.

Com interpreta la llei i el culte del temple els diferents grups:

Els saduceus: donen molta importància al culte al temple, només accepten la llei escrita no les interpretacions orals.

Essenis: segueixen rigurosament la llei i rebutgen el culte al temple.

Fariseus: eren fanàtics de la llei tant escrita com oral eren admirats pel fet aquest, es creuen millors que els pecadors.

Zelotes: són fidels a la llei perquè creuen que Déu és l'únic que pot regnar sobre Israel i tenen bona relació amb els jueus.

2- La religiositat de Jesús

coneix les escriptures

-Neix a Israel ! és jueu va al temple

valora la llei

-No és de cap partit, és del poble

- Introdueix un canvi: es posa per sobre la llei basant-se en la seva autoritat.
- Les persones estan per sobre de la llei (curació en dissabte, tractava amb impurs).
- Déu estima tots, especialment als marginats.
- El més important és l'amor, la llei queda en segon terme.
- Déu no discrimina a ningú.
- Important pregar a Déu, però compartint i sense excloure a ningú.

3-Perqué Jesús va actuar així

- Déu és un punt de referència a tota la vida de Jesús.

- Jesús té una relació única amb Déu!el coneix molt bé ! actuar (Jesús fa el que fa per Déu)

- Jesús descobreix que és enviat per Déu perquè el món conegui la seva voluntat, la voluntat de Déu és que les persones s'estimin.

- Jesús ens va dir respecte a Déu:

Déu el trobem a dintre del cor de les persones

a la vida

en contacte amb els altres

- Déu esta a favor dels pobres i febles
- Déu es revela als senzills i no als sabis
- Déu no pertany només a Israel, no esta reservat a cap lloc.
- A Déu no s'el pot manipular per obtenir poder o beneficis.

4-La pregària de Jesús

Jesús – feia les pregàries pròpies de la seva religió (bon jueu)

–A més prega en la intimitat, sol ! tenir cura de la relació amb el p pare

Durant tota la seva vida viu en un clima de pregària de confiança amb el seu pare però hi ha uns moments concerts en el que la pregària és molt important:

- Quan ha de prendre decisions importants
- Per ajudar als altres
- En els moments difícils a la seva vida

Jesús vol ser el punt de referència perquè poguem coneixer bé a Déu. Coneixent Jesús ! coneixes Déu

Jesús ens diu com podem pregar a Déu ! Pare nostre

- Vol dir als deixebles que són fills de Déu
- Suposa una nova relació amb Déu basada en la confiança
- Déu vol atendre les nostres necessitats
- Compromís dels deixebles a fer realitat el que deia Jesús

Si Déu és pare de tots nosaltres ens hem de comportar com a germans

Activitats:

Activitat dictada:

–Jesús sap que Déu l'estima, busca-ho en Joan 15–9, Joan 17–10 i Joan 6–57.

Joan 15–9: jo hus he estimat tal i com el pare m'ha estimat. Seguiu fidels a l'anunci.

Joan 17–10: i tot allò que és meu és teu, i tot allò que és teu és meu.

Joan 6–57: talment com jo visc pel pare, que es fon de vida, m'ha enviat, que em menja per a mi.

–Esbrina com comença Jesús la seva funció pública i quines són les seves últimes. Busca-ho a Lluc 4–1, Lluc 23–46. Llavors quin és el centre de la seva vida.

Lluc 4–1: Jesús ple de l'Esperit Sant, se'n va anar del Jordà i s'estava al desert, endut per l'Esperit Sant.

Lluc 23–46: Jesús fent un gran crit va dir: – Pare a les teves mans confia el meu esperit. I havent dit això

expirà.

Quina pregària accepta o rebutja Jesús?

Penediment, humil, sincer, busca a Déu. Rebutja a la pregària falsa o hipòcrita per quedar bé davant dels altres. Rebutja la repetició de frases sense sentit. La pregària ha d'anar acompanyada de l'acció.

Relaciona:

Saduceus Déu poderós, expulsarà els estrangers

Fariseus Déu protegeix els nostres interessos

Zelotes Déu ens salva per una bona conducta